

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: T. U., narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti

žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2018, č. j. 5070/DS/2017,
JID: 49803/2018/KUUK/Far,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 26. 3. 2018, č. j. 5070/DS/2017, JID: 49803/2018/KUUK/Far, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Děčín, odboru správních činností a obecního živnostenského úřadu, (dále jen „magistrát“) ze dne 10. 5. 2017, č. j. MDC/44653/2017. Tímto rozhodnutím magistrát podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl žalobcovy námitky jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam 12 bodů v evidenční kartě řidiče. Žalobce se v žalobě zároveň domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že žalovaný nepřihlédl k rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, jež žalobce přiložil k odvolání. Z uvedeného rozhodnutí mělo plynout, že běžnou praxí odvolacího správního orgánu v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče je i posouzení jednotlivých podkladů (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro záznam bodů. Na podporu svého závěru, že jde o ustálenou praxi, žalobce dále poukázal i na další rozhodnutí jmenovaného krajského úřadu a též na rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3. Uvedl, že zásada legitimního očekávání by se měla uplatnit nejen v rámci jednoho správního orgánu, ale též na úrovni rozhodování krajských úřadů, a to tak, že by i zde měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Není proto dle jeho názoru správné, aby totožný správní orgán, pouze s jinou místní působností, rozhodoval a postupoval odlišně, neboť tím by byla dotčena rovnost účastníků před zákonem. Dále žalobce uvedl, že oznámení policie o spáchání přestupku nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáváno s rozhodnutím, kterého se týká, aby mohla být vyloučena chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Přestože je blokové řízení specifickým druhem řízení, nelze pominout nedostatky v podobě nedodržení požadavků, které zákon na rozhodnutí v blokovém řízení klade. Pro ilustraci žalobce poukázal na rozhodnutí v blokových řízeních série „X“, č. bloku „X“, a série „X“, číslo bloku „X“, která nesplňují podmínku dostatečné individualizace skutku. Naproti tomu z rozhodnutí v blokovém řízení série „X“, č. bloku „X“, je zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, mělo by být zřejmé, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost svým jednáním porušil. Argumentace, že přestupce dal svým podpisem souhlas s tímto druhem projednání a se správností daného rozhodnutí, je dle žalobce chybná. Není možné, aby za správnost rozhodnutí správního orgánu odpovídal přestupce, stejně tak po něm nelze požadovat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a případně žádat jeho nápravu.
3. Žalobce podotkl, že podklad není způsobilý pro zápis bodů zejména v případech, kdy není z vydaného rozhodnutí zřejmé, že přestupce porušil danou povinnost, například pokud v případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem není z popisu přestupku zřejmé, že přestupce svou povinnost porušil za jízdy a jako řidič motorového vozidla. O nezpůsobilý podklad se jedná i tehdy, pokud z rozhodnutí není zřejmé, kde mělo ke spáchání přestupku dojít, a není tak možné vyloučit, že se přestupek stal mimo Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pozemní komunikaci. Údaje v rozhodnutí by rovněž měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí bylo přezkoumatelné. Pokud tomu tak není, nelze na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče. Pokutovým blokům ze dne 24. 8. 2016, 5. 4. 2016, 13. 10. 2015, 13. 6. 2015, 16. 7. 2013 a 10. 8. 2012 konkrétně vytkl, že obsahují chybnou právní kvalifikaci, z jejich obsahu vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti správního orgánu, není z nich seznatelné místo spáchání přestupku a že z popisu skutku nevyplývá porušení jakékoliv zákonné povinnosti řidiče. Pro konkretizaci místa přestupku nepostačí uvést pouze obec nebo její část, ale naopak je nutné místo vymezit tak, aby o něm nebyly pochybnosti. Právní kvalifikace byla chybně označena, když správná právní kvalifikace zní § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, resp. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá, a skutkové věty lze hovořit o splnění zákonných náležitostí. U pokutových bloků ze dne 13. 6. 2015 a 10. 8. 2012 žalobce namítal, že je nepodepsal. Žalobce zpochybnil způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky v nich uvedené nebyly jako konkrétní a individualizované jednání vymezeny. Není z nich patrné komu, kdy a kde, potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. Na podporu svých tvrzení žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, sp. zn. 4 As 127/2014.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž zrekapituloval průběh správního řízení. K věci uvedl, že žalobní body jsou natolik obecné a nekonkrétní, že je nelze vztáhnout ke konkrétní části napadeného rozhodnutí nebo nesprávnému postupu správního orgánu. K těmto námitkám odkázal na judikaturu, kterou již citoval v napadeném rozhodnutí. Žalovaný zdůraznil, že v řízení o námitkách správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí či zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, a ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam, odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo dokladu o blokové pokutě. K tomu odkázal např. na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, sp. zn. 9 As 96/2008, a ze dne 11. 11. 2011, sp. zn. 5 As 76/2010. K námitce nečitelnosti, nesrozumitelnosti a nepřezkoumatelnosti rozhodnutí (podkladu pro záznam bodů) žalovaný uvedl, že všechny pokutové bloky jsou čitelné, jednoznačné a dají se kdykoliv v budoucnu přezkontrolovat. K námitce nerespektování odvolacích důvodů žalovaný konstatoval, že napadené rozhodnutí řádně odůvodnil. Vyjádřil se též k tomu, proč nepřihlédl k předloženému rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a proč se s ním neztotožnil. Jelikož žalobce neuvedl žádné konkrétní námitky a vady řízení, žalovaný nemohl na jeho námitky a odkazy reagovat. Žalovaný proto měl za to, že se pečlivě vypořádal se všemi odvolacími důvody žalobce a že napadené rozhodnutí odpovídá zákonným požadavkům dle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
5. K námitce nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů žalovaný uvedl, že v projednávaném případě jsou všechny podklady způsobilé pro záznam bodů v registru řidičů a počet přiřazených bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu. Podotkl, že v napadeném rozhodnutí se nezabýval jen oznámeními o přestupcích, ale též náležitostmi jednotlivých pokutových bloků. Vždy přitom uvedl obsah přezkoumávaných pokutových bloků a Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

konkrétní bodové hodnocení odpovídající spáchanému přestupku. Větší obecnost odůvodnění napadeného rozhodnutí v tomto ohledu připisoval obecnosti uplatněných námitek. Dále připomněl, že oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu je závazným správním aktem, který deklaruje, že se určitá osoba dopustila individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a ukládá povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutových bloků pak vyplývají z § 84 a § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) a ze samotné povahy blokového řízení. Při zohlednění specifik blokového řízení je tak možné přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, a je-li zároveň konkrétní jednání v pokutovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že je nelze zaměnit s jiným. K tomu odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, sp.zn. 7 As 94/2012, a ze dne 28. 8. 2014, sp.zn. 4 As 127/2014. K námitce, že specifičnost blokového řízení a rozhodnutí v něm vydaného nemůže omluvit nedostatky zákonných náležitostí, žalovaný konstatoval, že s ohledem na platnou právní úpravu a konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu neseznal, že by některé z rozhodnutí vydaných v blokovém řízení, podle nichž byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, vykazovalo vady, které by je činily podkladem nezpůsobilým pro záznam. Poznamenal, že v posuzované věci doložené pokutové bloky obsahují všechny náležitosti, na které žalobce poukazoval, tj. údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, popis přestupkového jednání, jeho právní kvalifikaci dle konkrétního ustanovení zákona a údaj o tom, jaká povinnost byla porušena.

6. K námitkám týkajícím se pokutových bloků žalovaný uvedl, že nejsou opodstatněné. K pokutovým blokům ze dne 24. 8. 2016 a 13. 10. 2015 poznamenal, že právní kvalifikaci lze z jejich obsahu určit. Uvedenými pokutovými bloky byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, resp. pokuta ve výši 300 Kč za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Odkaz na citovaná ustanovení spolu s uvedením naměřené rychlosti 90/107/103 či 70/93/90 postačují k individualizaci protiprávního jednání tak, aby nemohlo být zaměněno s jiným skutkem. Pokutové bloky netrpí ani nedostatkem v podobě neuvedení místa spáchání přestupku, neboť z jejich obsahu lze zjistit, na jaké silnici byla rychlost naměřena. Označení pozemní komunikace přitom odpovídá rozlišení dle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, a vyhlášce č. 104/1997 Sb., kterou se zákon o pozemních komunikacích provádí. K pokutovým blokům ze dne 5. 4. 2016, 13. 6. 2015, 16. 7. 2013 a 10. 8. 2012 žalovaný shodně konstatoval, že popis v nich uvedeného přestupkového jednání vede k jednoznačnému závěru, jakého přestupku se žalobce dopustil, kde byl přestupek spáchán, v jakou dobu a jakým jednáním a jaké konkrétní ustanovení zákona bylo porušeno. Kopie pokutových bloků jsou čitelné. Z uvedené právní kvalifikace je rovněž patrné, jakého jednání se přestupce dopustil a kdo je touto osobou. Každý z pokutových bloků obsahuje označení řidiče jménem, příjmením, rodným číslem a místem pobytu.
7. Ke zkratkám „rychlost“ a „překročena rychlost v obci 50/71/68 km/h RJ“ užitých v pokutových blocích ze dne 24. 8. 2016 a 5. 4. 2016 žalovaný shodně podotkl, že dané zkratky byly použity v kontextu slovního spojení překročení rychlosti mimo obec a lze z nich tedy vyvodit, co znamenají. Jde navíc o ustálený způsob používání těchto zkratek policií a správními orgány, který vznikl v důsledku nutnosti úspornosti vyjadřování

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

s ohledem na velikost pokutového bloku a rychlost vyřízení věci na místě. K tomu žalovaný dodal, že uvedené zkratky neodporují slovtvorným, fonologickým či gramatickým zvyklostem jazyka a jde o útvar adaptibilní. V případě pokutového bloku ze dne 13. 6. 2015 žalovaný připustil existenci chybného označení přestupku, za který byla uložena pokuta, měl však za to, že se jedná pouze o chyby v psaní, které nemohou mít vliv na zákonnost pokutového bloku. Žalobce si totiž musel být vědom, pro jaký přestupek s ním bylo vedeno řízení, a mohl se tak proti danému obvinění bránit. K pokutovému bloku ze dne 10. 8. 2012 pak žalovaný zdůraznil, že je na něm čitelný podpis přestupce. Ohledně místa přestupku doplnil, že je nutné přihlídnout též k místu a datu, kde a kdy byl blok na pokutu vydán.

8. Žalovaný shrnul, že předpokladem způsobilosti podkladu pro záznam bodů do registru řidičů je naplnění formálních náležitostí stanovených zákonem. Tyto náležitosti prověřoval u všech zaznamenaných bodů v evidenční kartě řidiče magistrát i žalovaný, a to na základě žalobcových námitek. Žalovaný přitom dospěl k závěru, že veškeré záznamy byly provedeny v souladu s § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Nebyla mu známa žádná překážka, která by žalobci v daných řízeních bránila si předmětné pokutové bloky před jejich podepsáním přečíst a případně podpis odmítnout. Naopak podle obsahu pokutových bloků muselo být žalobci při jejich podpisu známo, jaké jednání mu je kladeno za vinu. K namítané nesrozumitelnosti právní kvalifikace žalovaný konstatoval, že právní kvalifikace je z výše uvedených pokutových bloků zřejmá, neboť použité označení zákona ve zkratce je běžné a široké veřejnosti srozumitelné. Poukázal přitom na specifikum blokového řízení, velikost pokutového bloku a časové omezení. Pokud žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích, nelze tyto skutečnosti uplatňovat v řízení o námitkách proti provedeným záznamům bodů v registru řidičů, neboť námitky směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení. K tomu žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2016, sp. zn. 6 As 233/2015. K namítané pochybnosti ohledně věcné příslušnosti orgánu, který blokové řízení vedl, žalovaný uvedl, že žalobce ve všech případech jel po veřejné pozemní komunikaci určené k jízdě silničních vozidel. Zároveň podotkl, že i pokud by tato komunikace nebo její část ležela na soukromém pozemku, stále by se na ni vztahovala pravidla silničního provozu, neboť zákon o silničním provozu platí pro všechny kategorie pozemních komunikací. Pochybnosti o místě spáchání předmětných přestupků proto dle žalovaného nastat nemohly.

Posouzení věci soudem

9. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce s tím výslovně souhlasil a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
10. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

11. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaný nerefletoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky. Těmto námitkám soud nepřisvědčil. V této souvislosti žalobce poukazoval na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014 (a další podobná rozhodnutí v žalobě uvedená), ze kterého je podle žalobce zřejmé, že se tento odvolací orgán zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a označil je za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Poukázal i na rozhodnutí Městského úřadu Písek, který rozhodoval obdobně. Soud pečlivě prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námitky, a to včetně námitky poukazující na zmíněná rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a rozhodnutí Městského úřadu Písek. K těmto rozhodnutím žalovaný na straně 9 žalobou napadeného rozhodnutí výslovně uvedl, že jak magistrát, tak i žalovaný, je vázán při svém rozhodování především zákony a jinými právními předpisy, případně soudní judikaturou. Nepřísluší mu proto opírat svá rozhodnutí o rozhodnutí jiných krajských úřadů, neboť každý případ má svá specifika. Žalovaný dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů je dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku, které umožňují podřazení konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu. Na základě doložených pokutových bloků žalovaný dospěl k závěru, že jednání jsou popsána dostatečně a jednoznačně. Podotkl, že při projednávání přestupku na místě se nejedná o klasické správní řízení, na jehož konci je vydáno správní rozhodnutí, které musí mít náležitosti dané správním řádem, ale jedná se o zkrácené řízení, které umožňuje orgánu, který je vede, uvést porušení příslušných ustanovení zákona tak, jak mu to umožňuje formát pokutového bloku. Na základě těchto základních údajů pak příslušný orgán policie vypracuje oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, na jehož základě správní orgán zaznamená stanovený počet bodů. Z uvedeného podle názoru zdejšího soudu jednoznačně vyplývá, že se žalovaný s námitkou upozorňující na odlišnou rozhodovací praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje i Městského úřadu Písek řádně vypořádal, přičemž ve své argumentaci reagoval na žalobcem předložená rozhodnutí a zároveň zodpověděl i námitky zpochybňující způsobilost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů. Vzhledem k tomu, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí dostatečně vypořádal i všechny ostatní odvolací námitky, soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.
13. Dle soudu je mezi účastníky sporný zejména rozsah přezkumu, který má učinit správní orgán rozhodující o námitkách proti záznamu bodů ve vztahu k pokutovým blokům coby pravomocným rozhodnutím jiného správního orgánu. Ze skutečnosti, že pokutový blok je rozhodnutím, vyplývá, že musí splňovat určité náležitosti, jež jsou pro rozhodnutí typické. Jestliže některé z těchto náležitostí chybí, může to v hraničních případech vést až k Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vyslovení nicotnosti takovéhoho správního aktu. Míra přezkumu nicméně podle soudu vyplývá z charakteru řízení o zápisu bodů do registru řidičů.

14. Soud připomíná, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin, a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, dostupný na www.nssoud.cz).
15. Z uvedeného popisu řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, dostupném na www.nssoud.cz, v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Na druhou stranu však již řidič nemůže rozporovat údaje o skutkovém stavu či právní kvalifikaci obsažené v jednotlivých blocích – k tomuto účelu námitkové řízení neslouží. V případě námitek proti zaznamenání bodů tedy může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobitelným podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení stanovenému v zákoně.
16. Na základě shora učiněných závěrů je rovněž možné posoudit charakter oznámení policie o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. Oznámení poskytuje správnímu orgánu toliko určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, jestliže se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-46, dostupný na www.nssoud.cz). Správní orgány si proto v rámci přezkumu záznamu bodů v registru řidičů ve sporných případech musí vyžádat pokutové bloky a z nich zjistit, zda oznámení plně odpovídá skutečnostem uvedeným v pokutovém bloku. Pro samotný akt, na jehož základě byl záznam proveden, přitom platí presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným ex officio (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, dostupný na www.nssoud.cz).
17. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný při vypořádání odvolacích námitek způsobilostí pokutových bloků, které byly podkladem pro záznam bodů, ve výše naznačeném rozsahu zabýval, když uvedl, že správním orgánem byly opatřeny řádně vyplněné pokutové bloky, které byly s oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení porovnány a byla posouzena nejen správnost a oprávněnost zápisu, ale také skutečnost, zda existují relevantní podklady, tedy správní rozhodnutí, na základě kterého bylo možné provést zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný na stranách 5 až 7 zkoumal obsah jednotlivých pokutových bloků, přičemž konstatoval, že pokutové bloky obsahují všechny údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, popis přestupkového jednání, jeho kvalifikaci podle konkrétního ustanovení zákona a údaj o tom, jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Současně poznamenal, že údaje zaznamenané na všech vyžádaných pokutových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Na základě těchto skutečností žalovaný dospěl k závěru, že žalobci byly za uvedená přestupková jednání body zaznamenány správně a že tedy ke dni 24. 8. 2016 dosáhl počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Soud proto uzavírá, že žalovaný provedl přezkum pokutových bloků v rozsahu, který vyžadovalo námitkové řízení, a též v rozsahu, který mu právní předpisy umožňovaly.
18. Dále se soud zabýval námitkou, že pokutové bloky ze dne 10. 8. 2012, 16. 7. 2013, 13. 6. 2015, 13. 10. 2015, 5. 4. 2016 a 24. 8. 2016 jsou nezpůsobilými podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť nesplňují zákonné náležitosti. Uvedeným pokutovým blokům žalobce shodně vytýkal, že obsahují chybnou právní kvalifikaci, způsobují pochybnost o věcné příslušnosti správního orgánu, který je vydal, není v nich uvedeno přesné místo spáchání přestupku a že z popisu skutku není zřejmé, jaká zákonná povinnost byla porušena. V případě pokutových bloků ze dne 13. 6. 2015 a 10. 8. 2012 žalobce dále namítal, že pokutové bloky nepodepsal. Tuto námitku soud neshledal důvodnou.
19. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, dostupném na www.nssoud.cz, konstatoval, že: „*Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85.*“ Dále k obsahovým náležitostem pokutových bloků uvedl: „*S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích.* Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“

20. Podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích jsou pověřené osoby povinny prokázat, že jsou oprávněny ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení. Na pokutových blocích vyznačí komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.
21. Pokutovým blokem série „X“, č. „X“, ze dne 10. 8. 2012, byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 000 Kč za přestupkové jednání popsané slovy: „13:29 hod. Neštěmická, Corso, překročení rychlosti v obci 50/66/63, Opel „X““, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, žalobce byl dne 10. 8. 2012 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Z pokutového bloku je rovněž zřejmé, že žalobce se uvedeného jednání dopustil v ulici Neštěmická v Ústí nad Labem. Ve spojení se zákonným ustanovením na pokutovém bloku je zcela zřejmé, že sankcionováno bylo delikt ní jednání žalobce na „pozemních komunikacích“. Z ničeho naopak nevyplývá, že by se uvedené místo mělo nacházet mimo pozemní komunikace. K námitce, že blok neobsahuje podpis žalobce, soud konstatuje, že tato námitka nemá oporu v obsahu správního spisu, neboť ze založené kopie pokutového bloku vyplývá, že blok obsahuje podpis žalobce a že jeho totožnost byla ověřena z řidičského průkazu.
22. Blokem na pokutu na místě nezaplacenou série „X“, č. „X“, ze dne 16. 7. 2013, byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupkové jednání, které bylo vymezeno následovně: „16. 7. 2013, 17:30, Děčín, ul. Poštovní, § 4 a, b, § 12/5 z. č. 361/2000 Sb. – ohrozil při přejíždění z jednoho jízdního pruhu do druhého, RZ „X““, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, žalobce byl dne 16. 7. 2013 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla porušil povinnost uvedenou v § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu, tj. při přejíždění z jednoho jízdního pruhu do druhého neohrozit řidiče jedoucího v jízdním pruhu, do kterého řidič přejíždí. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Z obsahu pokutového bloku je též zřejmé, že žalobce se přestupku dopustil v ulici Poštovní v Děčíně a na pozemní komunikaci, neboť tato skutečnost není s ohledem na použitou právní kvalifikaci přestupku sporná.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

23. Blokem na pokutu série „X“, č. „X“, ze dne 13. 6. 2015, byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupkové jednání popsané slovy: „1/13 Jílové - Prchal - Plast, rychlost 11:01 59 km, Š OC. RZ „X“, přestupek spočíval v porušení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. V pokutovém bloku sice není výslovně uvedena právní kvalifikace přestupku odkazem na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu, ale obsahuje ustanovení zákona o silničním provozu, které bylo jednáním žalobce porušeno. Vzhledem k obsahu bloku tak není sporu o tom, že žalobce byl dne 13. 6. 2015 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Nelze též přehlédnout, že žalobce svým podpisem s obsahem pokutového bloku souhlasil, muselo mu tedy být známo, jakého přestupku se dopustil a v čem spočívala jeho podstata. Z pokutového bloku je rovněž zřejmé, že žalobce se uvedeného jednání dopustil na silnici č. I/13 v obci Jílové. Ve spojení se zákonným ustanovením na pokutovém bloku je zcela zřejmé, že sankcionováno bylo delikt ní jednání žalobce na „*pozemních komunikacích*“. Z ničeho naopak nevyplývá, že by se uvedené místo mělo nacházet mimo pozemní komunikace. K námitce, že blok neobsahuje podpis žalobce, soud konstatuje, že tato námitka nemá oporu v obsahu správního spisu, neboť ze založené kopie pokutového bloku vyplývá, že blok obsahuje podpis žalobce a že jeho totožnost byla ověřena z občanského a řidičského průkazu.
24. Blokem na pokutu série „X“, č. „X“, ze dne 13. 10. 2015, byla žalobci uložena pokuta ve výši 300 Kč za přestupkové jednání, které bylo vymezeno následovně: „*Kia Rio, RZ „X“, běžová, 13. 10. 2015, 11:09 hod., Most, ul. Pražská (kat. Vtelno), § 4c z. č. 361/2000 Sb. Nerespektování DZ B20a, rychlost v obci, R 70/93/90*“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, žalobce byl dne 13. 10. 2015 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla porušil povinnost dle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu řídit se dopravními značkami, když nerespektoval dopravní značku upravující nejvyšší dovolenou rychlost. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Z obsahu pokutového bloku je též zřejmé, že žalobce se přestupku dopustil v ulici Pražská v Mostě a na pozemní komunikaci, neboť tato skutečnost není s ohledem na použitou právní kvalifikaci přestupku sporná.
25. Blokem na pokutu na místě nezaplacenou série „X“, č. „X“, ze dne 5. 4. 2016, byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupkové jednání popsané slovy: „*dne 5. 4. 2016, ve 14:01 hod., v Velké Žernoseky, č. p. „X“, § 18/4 z. č. 361/200 Sb., překročení rychlosti v obci, 50/71/68 kmh*“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, žalobce byl dne 5. 4. 2016 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Z pokutového bloku je rovněž zřejmé, že žalobce se uvedeného jednání dopustil v obci Velké Žernoseky u budovy s č. p. 96. Ve spojení se zákonným ustanovením na pokutovém bloku je zcela zřejmé, že sankcionováno bylo delikt ní jednání žalobce na „*pozemních komunikacích*“. Z ničeho naopak nevyplývá, že by se uvedené místo mělo nacházet mimo pozemní komunikace.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

26. Blokem na pokutu na místě nezaplacenou série „X“, č. „X“, ze dne 24. 8. 2016, byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupkové jednání, které bylo vymezeno následovně: „dne 24. 8. 2016 v 13:44 hod, silnice I/13 u Kladrub, § 18/3 zák. č. 361/2000 Sb., rychlost 90/107/103, vozidlo Alfa Romeo, šedá RZ „X“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, žalobce byl dne 24. 8. 2016 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec dle § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Z obsahu pokutového bloku je též zřejmé, že žalobce se přestupku dopustil na silnici č. I/13 u obce Kladruby a na pozemní komunikaci, neboť tato skutečnost není s ohledem na použitou právní kvalifikaci přestupku sporná.
27. K předmětným pokutovým blokům soud konstatuje, že formulace v nich obsažené týkající se popisu přestupkového jednání a jeho právní kvalifikace nejsou nesrozumitelné a lze z nich vyčíst, jakého konkrétního přestupku se žalobce dopustil. Soud se neztotožnil s názorem žalobce, že by užití formulace ve tvaru „§ 18/3 zák. č. 361/2000 Sb.“, „§ 18/4 z. č. 361/2000/Sb.“ či „§ 125c/1/f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ byly nepřezkoumatelné. Byť se evidentně jedná o zkratkovité formulace, není nikterak obtížné dovodit, jakých porušení právních povinností se žalobce při provozu na pozemních komunikacích dopustil a jak byla tato porušení kvalifikována. S ohledem na výše uvedené proto soud dospěl k názoru, že specifikace přestupku splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobce dopustil a kdy a kde se to stalo. Tvrdí-li žalobce v této souvislosti, že i přes specifičnost blokového řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi požadavky zákona a odkazuje-li na rozhodnutí připojená k žalobě (bloky č. „X“ a „X“), soud opakuje, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobitým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Není tedy třeba posuzovat splnění všech požadavků zákona, pokud jde o obsah pokutového bloku, ale toliko jeho způsobilost k provedení záznamu bodů, tedy zda se jedná o rozhodnutí pravomocné, zda není nicotné a zda obsahuje dostatek údajů pro identifikaci konkrétního přestupkového jednání a jeho podřazení pod příslušnou položku přílohy zákona o silničním provozu. Tyto podmínky byly v případě předmětných pokutových bloků splněny.
28. Namítal-li žalobce v souvislosti s podpisem pokutových bloků, že není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práv, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, upozornit na případnou nesprávnost a žádat její nápravu, soud poznamenává, že podpisem pokutového bloku žalobce s údaji v něm uvedenými skutečně vyjádřil souhlas. Pokud žalobce podepsal něco, čemu nerozuměl, nebo pokud si žalobce údaje nezkontroloval a neuplatnil námitky proti zápisu na místě, jde to pouze k jeho tíži. Tento názor koresponduje se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, dostupného na www.nssoud.cz, podle kterého „[u]dělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou *vigilantibus iura* žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna.“ S těmito závěry se zdejší soud plně ztotožňuje a uzavírá, že ani námitky zpochybňující podpis jako projev souhlasu s obsahem pokutového bloku nejsou důvodné.

29. Lze tedy shrnout, že za přestupková jednání žalobce, pro která mu byly vystaveny pokutové bloky ze dne 10. 8. 2012, 16. 7. 2013, 13. 6. 2015, 13. 10. 2015, 5. 4. 2016 a 24. 8. 2016, byly žalobci body do registru řidičů zaznamenány oprávněně. Žalobce se mýlí, pokud tvrdí, že se žalovaný způsobilostí pokutových bloků pro zápis bodů do evidenční karty řidiče nezabýval. Magistrát i žalovaný měli toliko povinnost posoudit, zda žalobcovy námitky byly oprávněné, či neodůvodněné (nedůvodné), nikoli zkoumat, zda pokutové bloky obsahují potřebné náležitosti, neboť i při absenci některých náležitostí, pokud tato absence nezpůsobuje nicotnost rozhodnutí, lze v řízení o námitkách ověřit, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden oprávněně, či nikoli.
30. K námitce žalobce zdůrazňující zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně, soud uvádí, že uplatnění této zásady nemůže být bezbřehé a nutit správní orgány k jednotnému rozhodování bez ohledu na další okolnosti či dokonce bez ohledu na možnou nesprávnost právního názoru dříve vysloveného tímž nebo jiným správním orgánem. Správní orgán se proto zásadně může odchýlit od své dosavadní správní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu rozhodujícího v obdobných věcech, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Tomuto požadavku žalovaný v projednávané věci dostal, neboť své úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a rozhodl plně v souladu s ní. Zdejší soud proto shledal, že postupem ani rozhodnutím žalovaného nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdí žalobce, a nedošlo ani k porušení § 2 odst. 4 správního řádu, resp. zásady legitimního očekávání. Skutečnost, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje či Městský úřad Písek rozhodují v podobných případech jinak než žalovaný, nepředstavuje podle názoru soudu dostatečný důvod k tomu, aby bylo věcně správné a řádně odůvodněné rozhodnutí žalovaného zrušeno, když navíc žalobcem předložená rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek neodpovídají aktuální a konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu.
31. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal namítaná porušení právních předpisů, ani že by žalobce byl zasažen na svých veřejných právech. Soud tedy v mezích Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalobních bodů vyhodnotil žalobu jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

32. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti dle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 21. dubna 2021

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.